

Mehmedim

– MESUT ÇİFTÇİ · 24 Haziran 2010

Vatan borcu namus borcu çıktı gurbet yoluna,
Belki uzak belki yakın vardı asker ocağına.

Ana baba hasretine yar hasretini ekledi,
Aslan gibi yüreğiyle vatanını bekledi.

Ne yorgunluk dinledi ne de hissetti keder,
Cesaretiyle Mehmedim tüm dünyaya yeter.

Hangi tepe hangi dağ engel olur Mehmede,
Gölgesini gören hainler tir tir titremede.

Gelgelelim hain bu, insan değil hayvandır,
Nice hayvanlar var ondan daha insandır.

Hain dediğin kahpedir, kahpelik ondan sorulur,
Kahpeliğe dağ dayanmaz, ağırlığından yorulur.

Mehmedimin anlı ak vatanını beklemede,
Tertemiz yüreğiyle borcunu ödemekte.

Yüreğinde korku yok gözlerinden bellidir,
Mehmedimin makamı şehitler cennetidir.

Gece içinde pusu, aktı mermi geceye,
Şair yüreği dayanmaz akar gözyaşları heceye.

Mehmedim de korku yok savundu vatanını,
Aslanlar gibi savaşarak feda etti canını.

Şehit oldu Mehmedim makamı cennet bağıdır,
Ölmedi can askerim yeri vatan toprağıdır.

Hainler zannediyor Mehmedime kurşun işler,
Ne Çanakkale, ne Sakarya hiçbirisi ölmediler.

Kancık hain korkudan kaçarken Mehmedimden,
Mehmedim kořmak istedi hainlerin peřinden.

Biraksalar Mehmedimi boęardı hain kahpeyi,
Elleriyle parçalardı görürdü kahpe, silleyi. .

Gece güne dönerken düřtü yangın evlere,
Yalnızca evlere değil koskoca memlekete.

Vatan saęolsun derken Mehmedimin anası,
On evladım olsa feda olsun dedi şehidimin babası.

İşte bu aşkla sever Mehmedim vatanını,
Görülmemiř silleye yıkar hain düşmanını.

NOT: şEHİTLER ÖLMEZ, VATAN BÖLÜNMEZ!!!